

Bijna winter, maar het voelt zomers aan

(SV Waalwijk 2 – WLC 3, 12 december 2015, door Joost Duquesnoy)

De foto hiernaast is genomen op 15 november, achter in mijn tuin. Enkele dagen na een perfecte

storm die alle bladeren vanuit Heesbeen naar Oudheusden woei. Je zou toch verwachten als je tuin zo vol waait dat er ook tuinen moeten zijn die leeg waaien? Dan zou die van mij toch ook ooit eens moeten zijn leeg gewaaid? Maar los daarvan had ik gezien mijn werk nog geen tijd gehad om zelf aan het ruimen te slaan. Ik werk in de digitalisering, de laatste jaren vooral voor het Ministerie van Veiligheid en Justitie alwaar ik mij vooral bezig hou met het terug vinden van bonnetjes. Lollig

hoeveel aandacht zo'n gevonden bonnetje kan krijgen. De voorpret toen we, ik werk tenslotte in projectverband en doe nooit iets alleen, dankzij een van de betere ideeën van de vorige eeuw, de computer, bij een van de gevonden bonnetjes het bedrag van Fl. 4,70 verandert hebben in Fl. 4.700.000 is onbeschrijfelijk. Wat waren we verbaasd dat er zelf een onderzoek naar gedaan is en een heel mooi dik rapport is geschreven wat nog uitgebreid op televisie is besproken! Trots kun je daar op worden.

Om een en ander duidelijk te maken. Op de foto's zijn mijn kleinkinderen bezig de bladeren voor mij op te ruimen. Een goede kijker ziet dat ze dit met veel plezier doen en dat er geen dwang is. Hoe anders is dat met mijn broer. Die is speciaal op een flat gaan wonen om het ruimen van bladeren in zijn tuin te ontlopen. En toe er bladeren op zijn balkon woeien heeft hij besloten de bladvalperiode in de tropen door te brengen want daar vallen geen bladeren van de bomen. Nee, die kijkt niet vrolijk als er een blad van de boom valt. Het laatste wat ik gehoord heb is dat hij overweegt naar de Sahara te verhuizen alwaar door het ontbreken bomen er helemaal geen bladeren kunnen vallen. Instabiliteit op andere gebieden, ten slotte zijn vallende bladeren ook een vorm van instabiliteit, hebben hem daar tot op heden van af doen zien.

Nu kunt u zich afvragen, wat heeft een foto van bladerruimende kinderen met schaken te maken? Dat is een goede vraag. Wel nu, de jeugd heeft de toekomst, en op deze foto staat de toekomst van de SV Waalwijk, tot ze ergens in verwegistan gaan studeren natuurlijk. Het ruimen van bladeren scherpt de geest en legt patronen vast. Het spel van zich speels over het betegelde terras verplaatsende bladeren geeft inzicht in hoe stukken zich over een bord verplaatsen. Je kunt daar niet jong genoeg mee beginnen. De oudste is bijna zover dat hij zich de regels van het spel eigen kan maken, eventueel onder dwang. Ze komen er aan.

We hebben gewonnen en het resultaat heeft ons geen windeieren gelegd. We staan nu tweede op een half bordpunt van BSG. Alle opties staan nog open!

En dan nog dit, we speelde gelijk met het eerste (eigenlijk doen we dat altijd, maar thuis spelen we ook in dezelfde zaal) en dat heeft een goede overwinning op OSV gehaald. Waarvoor van harte gefeliciteerd. Beide teams verloren geen enkele partij, wat mij deed denken aan die keer dat er slechts één Waalwijker was die zijn partij wist te winnen. Maar dat is al eens zijdelings aangetipt in een historisch ander verslag.

De wedstrijd is geen enkel moment spannend geweest. Daarvoor was het niveauverschil te groot.

Om een aantal korte voorbeelden te geven, te beginnen bij mijzelf, met wit op bord 5. We zijn bij zet

9 als de stelling er zo uitziet. Wit staat een toren en een pion voor maar het paard op a8 is natuurlijk niet te houden. Effectief heeft wit daarmee een kwaliteit en pion meer. Het terugwinnen van het paard kost zwart dermate veel tijd dat wit ook nog eens in alle rust kan ontwikkelen. Onder het motto, ik ben naar Waalwijk gekomen om te schaken speelde mijn tegenstander nog tot zet 25 door (we waren tenslotte nog geen half uur bezig) alvorens hij met een inmiddels tot 3 pionnen en een kwaliteit gegroeide materiële achterstand en meer materiaalverlies in het verschiets de spreekwoordelijke pijp aan Maarten gaf.

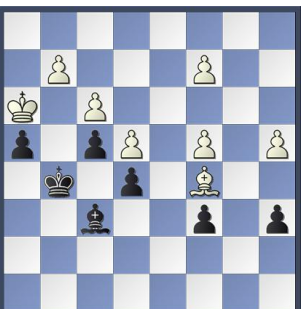
Leon speelde naast mij en kon klaarblijkelijk niet verkroppen dat ik eerder klaar zou zijn als hij. Leon heeft zwart en de eerste 11 zetten komen rechtstreeks uit het (Slavisch)boekje. Wit wijkt als eerste af waarbij er feitelijk nog niks aan de hand is. De zet daarop gaat wit al in de fout en in de hier getoonde stelling speelde zwart natuurlijk **16 .. Txh3** Wit "hapt" met **17.Df2** en na Dh2 is het dan mat. En daarmee is het eerste punt dan binnen.

Barry had zwart op het eerste bord. Dat werd een typische Franse partij, een waarbij zwart makkelijk speelt omdat zijn plan als vanzelf uit de stelling rolt. In de getoonde stelling staat zwart inmiddels 3 stukken voor en zou opgeven voor wit een optie zijn. Even eerder heeft wit nog de mogelijkheid gehad de zwarte dame te winnen ten koste van twee torens en twee stukken. Zwart zou dan meer dan voldoende compensatie gehad hebben dus het is begrijpelijk dat wit daar niet op in wilde gaan. Ik weet niet wat wit hier bedacht kan hebben om door te spelen maar de reden dat ik deze stelling laat zien is de elegante wijze waarop zwart wit op de knieën krijgt. Dat gaat als volgt; 33.... Da1+ 34.Tg1 Dxc1+ 35.Kxc1 Td1+

Gerard had een eenvoudig middagje kunnen hebben wat hem ook nog eens goed uitgekomen zou zijn vanwege de oppas. In de stelling links hier had hij er met Lb6+ gelijk een einde aan kunnen maken. In plaats daarvan speelde hij Lc5+ wat ook sterk is maar zwart nog wel wat mogelijkheden tot kronkelen gaf. Niet dat dat hielp, want Gerard wist de rest van de partij wel bekwaam uit te schuiven.

Edgar speelde met zwart een degelijke partij die uiteindelijk uitmondde in deze stelling. De pion meer geeft wit geen enkele mogelijkheid om verder te komen. Als wit zijn koning naar de damevleugel probeert te brengen komt zwart vernietigend binnen met h3 en Kh4. Dit is niet te voorkomen. Zwart kan ook niks en het volstaat met de koning tussen g5 en h5 op en

neer te pendelen. Na nog een beperkt aantal zetten kwamen beide spelers remise overeen.

Wim won regulier en René begreep ik heeft gewonnen gestaan maar het werd remise. Van zie partijen heb ik weinig meegekregen.

En dan hebben we nog het tweede debuut (is zoiets als een tweede debuut mogelijk?) van Ralph. Enkele jaren geleden speelde hij zijn eerste wedstrijd in het tweede in Grave op een zolder, als ik mij goed herinner. Net als toen won hij ook nu. Een goede partij waarbij de zwarte koning van de tegenstander door al zijn stukken in de steek gelaten werd en eenzaam, bijna naakt, op zijn eigen vleugel werd matgezet.

Foto 2 Ralph bezig met zijn tweede debuut. Naar links René van Bijnen, Gerard Fedyszyn en Edgar van Dijk

Foto 1 Overzicht van de zaal met op de voorgrond Edgar van Dijk

Waalwijk 2	1701	WLC 3	1548	7	1	
1.	Barry Plukkel	1849	A. Kok	1678	1	0
2.	Wim van Wanrooij	1848	Wil van Dijck	1671	1	0
3.	Leon van Gelder	1725	Aard Daanen	1668	1	0
4.	Joost Duquesnoy	1772	Wim Lucassen	1487	1	0
5.	Edgar van Dijk	1618	Bas Roelen	1684	½	½
6.	Gerard Fedyszyn	1633	René Vink	1491	1	0
7.	Rene van Bijnen	1464	Chrit Julicher	1291	½	½
8.	Ralph Schraven		Peter van der Aalst	1412	1	0

3	Klasse 2B	Mp	Bp	1	2	3	4	5	6	7	8
1.	BSV 2	6	18½			6	6½	6			
2.	Waalwijk 2	6	18					5½		7	5½
3.	Oosterwijk 1	3	10½	2			4			4½	
4.	De Vughtse Toren 2	3	10	1½		4			4½		
5.	De Kentering 1	2	10½	2	2½				6		
6.	De Baronie 4	2	10½				3½	2			5
7.	WLC 3	2	10		1	3½					5½
8.	Dubbelschaak 3	0	8		2½				3	2½	

VERDER LEZEN IS OP EIGEN RISICO!

**HET VOLGENDE DEEL VAN HET VERSLAG BEVAT
SCHOKKENDE BEELDEN, NIET GESCHIKT VOOR JONGERE
KIJKERS!**

U KUNT NOG TERUG!

ZEG NIET DAT U NIET GEWAARSCHUWD BENT!

Onderstaande foto van uw verslaglegger is door Sander van Dijk genomen op een donderdagavond. Omdat ik het een geslaagde foto vind kon ik het niet nalaten hem in dit verslag mee te nemen.

